

Intro

Persoonlijk stuk info: wie ik ben, en wie ik altijd al wil(de) zijn.

Meest grievende|gruwelijke aan Rotterdamse bijstand Wat mij het meest geraakt heeft, en de ontoelaatbaarheid betreft het beleid en ook uitvoering daarvan in de bijstand, is toch wel: hoe er met mij omgegaan is toen ik al tijdlang afhankelijk was van de bijstand, tijdens toch zeer cruciale periode van diepe rouw. Onevenredig zwaar belast vanuit wantrouwen te worden en zó wreed onmenselijk handelen [door extra controle, middels huisbezoeken incl. wederom opgelegde korting] ondanks dat ik me aan de regels hield, terwijl tijdens zó belangrijke momenten van samen bijeen te komen met de hele familie van m'n beste vriend en zijn vriendin, om ook als nabestaanden in afwachting van hun mogelijke thuiskomst (op het vliegveld van Eindhoven) te kunnen zijn, als groep van meest nauw betrokkenen van hen die door die nationale MH17 ramp zeer getroffen zijn, had ik ondanks verdriet&gebrek aan slaap, toch zeker de tegenwoordigheid van geest om zo verantwoordelijk als ik was, een geplande informatiebijeenkomst-afpraak bij afd. Werk&Inkomen te laten afbellen. Desondanks zo'n enorm nare ongevoelige bejegening, was en is totaal ongepast te noemen!

Wat ik wil, wat wel degelijk realistisch als doel was... Gezond, gelukkig en hardwerkend om mijn doelen en de dromen te kunnen bereiken. Deze waren realistisch dus haalbaar.

En dat zouden ze nog steeds kunnen zijn... ware het niet dat er door de gemeente Rotterdam behoorlijke schade is aangericht; waardoor ik nog niet ben, waar ik dus wel had willen en kunnen en mogen zijn. Nu nog steeds heb ik het gevecht aan te gaan met de gevolgen van door gemeente Rotterdam aangerichte schade.

Schade op mentaal, sociaal en financieel vlak... Dit komt door hoe er destijds door medewerkers werk en Inkomen en hun klachtafdeling met mij omgegaan is, toen ik in een moeilijke fase van mijn nog jonge leven zat.

Gezondheidsklachten en Jongerenloket

Ondanks dat hield ik

onverminderde doelen en dromen en één heel duidelijk doel was... studeren aan de universiteit. Maar door gezondheidsklachten, (als zgn. belemmerende omstandigheden), was dit niet vanzelfsprekend voor mij... En verliep de aanloop daar naar toe niet "standaard". Om alsnog mijn doelen en dromen zonder extra hindernissen te kunnen bereiken, was er iets nodig om te overleven ter tijdelijke overbrugging. Daardoor ben ik toen een tijd lang afhankelijk van de bijstand geworden. Zelf nam ik wél de verantwoordelijkheid om in inkomen ter levensonderhoud proberen te voorzien. Dus bleef ik ook steeds solliciteren. Maar helaas zonder enig resultaat. En ja, hierbij speelde zeker discriminatie een belangrijke en ook kwalijke rol... Overigens werden [div. aantoonbaar] gedane sollicitaties en bijv. ook perioden van [tijdelijke] werkzaamheden door medewerkers van Werk&Inkomen, zonder enige grond of ook aanleiding daartoe, zomaar in twijfel getrokken! Toch best ernstig te noemen.

Om niet hoe medewerkers hier in stonden leidend te laten zijn, bleef ik zelf doorzoeken naar verbeteringen van mijn kansen en mogelijkheden. Om zo toch terecht te komen waar ik wilde zijn. Omdat ik in die periode nog jonger dan onder 27 jaar was, kon ik in aanmerking komen voor hulp, ondersteuning en begeleiden die precies voor datzelfde doel als ik had in het leven was geroepen door gemeente Rotterdam; nl. via het Jongerenloket.

Ondanks aanhoudende pogingen vanaf mijn zijde om dus aangemeld te kunnen worden, heb ik nooit enige hulp die vanaf dit loket beschikbaar zou zijn ontvangen:

- Niet bij het begeleiden naar een bij mij en mijn situatie passende vervolgopleiding die mij zou toeleiden naar de universiteit
- Niet bij het zoeken naar geschikt werk, afgestemd op mijn mogelijkheden en rekening houdend met o.a. mijn gezondheidsklachten.
- Niet bij het benodigde onderzoek uit te voeren, na de impact van de div. klachten op aan te vangen studie en ook mijn werkcapaciteit.

In plaats van de beloofde en zeker duidelijk beschreven hulp, ondervond ik juist veel tegenwerking. Ook werd er zonder enige aanleiding of grond hiervoor mijn medische situatie (door hiertoe totaal onbevoegde

medewerkers) in twijfel getrokken... door opmerkingen zoals: "Iemand van jouw leeftijd kan dit soorten klachten nu helemaal nog niet hebben!". Ook zonder met bewijzen [vanaf mijn zijde], die ik na div. onderzoeken en ziekenhuisafspraken, zeker kon aantonen, maar iets te willen doen, werd eveneens met al mijn overige inbreng (zoals persoonlijke situatie & wensen en kwaliteiten+capaciteiten) totaal NIETS gedaan! Terwijl hetgeen ik telkens weer inbracht en bleef aankaarten toch zeker haalbaar en legitiem was, zoals in de brochures van gemeente Rotterdam zelf terug te lezen valt.

Nee... men zag mij toch echt liever met een prikker langs de weg in weer&wind bezig, in plaats van te benutten wat er aan capaciteiten en opties vanaf mijn zijde en alles wat hiervoor beschikbaar was gesteld vanaf de gemeente zelf al aanwezig was...

Hoe eenrichtingsverkeer medewerkers bepalend was. De houding van de medewerkers als uitgangspunt hierbij was nogal bepalend helaas. Er werd nl. bij voorbaat al op elk moment vanuit gegaan, dat wat ik gedaan had, of aan het doen was, of wat ik wilde gaan doen, of te zeggen zou hebben, sowieso niet goed was. Nee, in hun ogen was ik en wat ik deed NIET GOED GENOEG! Helaas weer niet voor het eerst!

Uitgaan van alleen eigen kader was echt vernietigend. Er was sprake van: vooringenomen zijn, wantrouwen, elke burger in de bijstand is onwelwillend en lui, er is sprake van kwade opzet. Gevolg: negatieve benadering en een verkeerd beeld over mij leidde tot ontnemen van mogelijkheden en nog meer kans op gelijkheid. Daarom werden ook door gemeente zelf gestelde doelen evenals mijn doelen niet behaald. Nl: leiden tot weer duurzaam voor arbeid geschikt te zijn! Met die nadelige gevolgen zit ik nu nog steeds doordat ik opnieuw uitgevallen ben met klachten, waardoor ik momenteel niet meer werkzaam ben. Ook hierbij speelt het kwalijk handelen vanuit wantrouwen en een onmenselijke bejegening van zorgvragers binnen de WMO een zeer kwalijke rol. Dit gezien door nalatigheid en traagheid ik bijv. pas in 2020 uitbetaald kreeg voor een groot deel van mijn werkzaamheden die ik sinds 2016 als zorgverlener hen gericht.

De gevolgen van alle gemiste kansen en de impact van dit alles zich uitend in fysieke, psychische, mentale en niet te vergeten financiële achteruitgang was en is groot. Waarvan ik nu nog steeds enorm nadeel van ondervinden moet.

Gezien ik zelf nadien alles gedaan heb en moest gaan bekostigen wat anders nog binnen de periode van aan te vragen studiefinanciering had kunnen plaats vinden en dus veel beter en eerder geregeld zou zijn heb ik enorm financieel nadeel mede door grote vertraging hierbij. Dit door destijds niet meewerken aan traject jongerenloket. Zo had ik toch veel sneller mijn doel kunnen bereiken wat studeren betreft en had ik ook veel eerder met een baan op mijn niveau met bijpassend salaris kunnen beginnen.

Door van een speciaal daarvoor opgetuigde hulpinzet helemaal geen gebruik te willen maken, leek hulp bieden nooit echt een doel van afd. W&I te zijn. Er lag geen focus op stimuleren noch helpen. Dat blijkt uit het onthouden van voor burgers zeer belangrijke informatie en hen niet te wijzen op hun rechten. Ook gedwongen soort keuze waar men sancties aan verbond zorgde voor een zeer ongelijke strijd. Ofwel: de burger was bij voorbaat al altijd in het nadeel!

Het was toen en ook nu NIETS geen Menselijke Maat, burger centraal stellen, zich in het leven en de persoonlijke situatie van mensen die aan de zorgen van gemeente Rotterdam waren toevertrouwd te verdiepen! Laat staan de hulpvaardige en vriendelijke uitvoering van zorgplicht jegens hen. Of ook maar enige vorm van preventie door tijdig inzetten van alles wat kan en mag om erger te voorkomen.

Nee, enige blijk van de wil om te helpen en transparant onbevooroordeeld burgers tegemoet te treden, heb ik nooit ondervonden. Het was en is vooral ontmoedigingsbeleid. En ook wordt er nog steeds met 2 maten gemeten. Want is het niet gemeente Rotterdam zelf die duidelijk gekozen heeft voor te willen straffen als men vindt dat er sprake is van nalatig gedrag, bijv. w.b. mensen in de

bijstand? En dat er dus financiële consequenties zijn voor hen die zich zgn. niet houden aan bepaalde wetten en regels?

Hoe denkt u allen dan dat dit eveneens toegepast en uitgevoerd die te worden nu blijkt dat gemeente Rotterdam zich aan zoveel regels en wetten niet gehouden heeft? Bijv. hoe huisbezoeken verliepen en er schending van mensenrechten, privacy en informatieplicht was. En ook onhaalbare eisen stellend als drempels voor burgers waardoor zij nooit hieraan konden voldoen. En dus werden ze gekort ter bestraffing.

Maar de gemeente Rotterdam kan dan nu toch niet zomaar vrijuit gaan, zonder enige consequenties te hoeven ondervinden van wat zij mensen in de bijstand en dus ook mij hebben aangedaan! Dat zou niet eerlijk, rechtvaardig en gelijkwaardig zijn, toch?

Daarom mijn verzoek om te doen wat destijds nagelaten is te regelen voor mij.

Geef mij het geld en de mogelijkheid om mijn eigen toekomst teleur te pakken!!!!

Door de keuzes die medewerkers van de gemeente maakten, is er voor mij geprobeerd te bepalen wat ik kon en mocht. Terwijl ik veel meer kan en zou mogen. Hierin ben ik ernstig door hen beperkt gehouden en dus benadeeld! Wat zij deden was en is niet goed. Dit kan niet zonder gevolgen blijven, nu dit door u recht gezet dient te worden.

Het is de hoogste tijd geworden dat er naar mijn eigen keuzes als voorwaarden mij leven verder opgebouwd kan worden. Zonder hierbij nog langer gehinderd te worden door alle onmogelijkheden en ontnemen van kansen die door de gemeente Rotterdam veroorzaakt zijn.

Ik sinds langere tijd WEL geïnvesteerd in mijzelf en ik blijf dat doen.
Maar dit heeft een prijs, gezien de omstreken nu zoveel ongunstiger zijn
dan toen; en ik de financiën daarvoor niet zelf heb kunnen creëren
vanwege het niet mogen doorlopen van alle trajecten waar ik via het
jongerenloket wel degelijk recht op had.

Totaal geen onafhankelijke procedure bij klachtafhandeling.

Geen gelijkwaardige weging wanneer er informatie niet ontvangen was
over en weer.

Intimidatie en discriminatie.

Bewijzen van verbetering ontbreken tot op heden.

Nu meer Menselijke Maat betekent niet dat het verleden vol met
onmenselijke daden zonder gevolgen kan blijven.